

Warszawa, 22 listopada 2021 r.

DEPARTAMENT
KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

DSK-0511-6(7)/2021/KR
DSK.WKS.0511.6.2021.KR

DATA WPEŁNIENIA	SM "MICHAŁ" BIURO PODAWCZE
2021-11-26	Pr. Zęca (y)

**Spółdzielnia Mieszkaniowa „Michał”
ul. Boh. Westerplatte 22
41-100 Siemianowice Śląskie**

Szanowni Państwo,

w odpowiedzi na petycję znak: PW/537/21 z 5 października 2021 r. w sprawie *podjęcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki działań zmierzających do zapobieżenia kolejnych podwyżek cen ciepła i energii elektrycznej*, przedstawiam co następuje.

Do zadań nałożonych na Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki ustawą – Prawo energetyczne¹, należy m.in. zatwierdzanie taryf sporządzanych przez przedsiębiorstwa energetyczne. Prezes URE każdorazowo wydając decyzję zatwierdzającą taryfę dla ciepła, bądź zatwierdzając zmianę taryfy, zobowiązany jest zbadać jej zgodność z zasadami, o których mowa w art. 44 i 45 ustawy – Prawo energetyczne oraz z przepisami rozporządzenia taryfowego².

Zatwierdzenie taryfy dla ciepła następuje po dokonaniu oceny, że taryfa jest ustalona stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, w sposób zapewniający:

- **pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstwa energetycznego w zakresie zaopatrzenia w ciepło, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność,**
- **ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat.**

Kolejnym ważnym przepisem kreującym działalność Prezesa URE jest art. 23 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, zgodnie z którym Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, **zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.**

Ocena taryfy dla ciepła pod kątem jej zgodności z przepisami ustawy – Prawo energetyczne nie następuje jedynie przez pryzmat interesu odbiorców, błędnie rozumianego jako brak wzrostu opłat za pobierane ciepło, lub zakup ciepła po cenach i stawkach niższych od ekonomicznie uzasadnionych. Takie podejście mogłoby w krótkim czasie doprowadzić do zachwiania ciągłości i niezawodności dostaw a może nawet upadłości przedsiębiorstw energetycznych, ponoszących

¹ Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, Dz. U. z 2021r. poz. 716 ze zm.

² Obecnie obowiązującym jest rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2020 r. poz. 718 ze zm.), zwane „rozporządzeniem taryfowym”.

koszty swojej działalności na zasadach wolnorynkowych. Prezes URE podejmując decyzję o zatwierdzeniu taryfy dla ciepła (bądź jej zmiany) musi przede wszystkim zrównoważyć interesy przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców, ponieważ w stosunku ekonomicznym dostawca (sprzedawca) – odbiorca nie ma trzeciej strony, która pokryłaby faktycznie występujące koszty uzasadnione wytwarzania oraz przesyłania i dystrybucji ciepła.

Przenosząc ogólnie obowiązujące przepisy na sytuację w zakresie dostaw ciepła do obiektów Państwa Spółdzielni, uwzględniając fakt, że dostawy ciepła realizowane są przez dwa przedsiębiorstwa energetyczne, należy wskazać, że zmiana cen i stawek opłat Ciepłowni Siemianowice Sp. z o.o. wpływa zarówno na płatności dotyczące obiektów zasilanych bezpośrednio przez to przedsiębiorstwo energetyczne, jak i obiektów zasilanych poprzez sieć Tauron Ciepło Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (dalej: „Tauron”).

Dostawy ciepła realizowane przez Tauron odbywają się siecią ciepłowniczą tzw. „aglomeracyjną” w grupach taryfowych AG1. Ciepło dostarczane tą siecią jest wywarzane w:

- źródle własnym Tauron – Elektrociepłownia zlokalizowana w Katowicach,
- źródle Dalkia Polska Energia S.A. – ciepłownia Wujek,
- źródle Tauron Wytwarzanie S.A. – Elektrownia Łągisza,
- źródle Ciepłowni Siemianowice Sp. z o.o.,
- źródle Tameh Polska Sp. z o.o. – źródło w Dąbrowie Górniczej,
- źródle Elektrociepłownia Będzin Sp. z o.o.,
- źródle CEZ Chorzów S.A.,

przesyłane w części dodatkowo poprzez dwie sieci ciepłownicze eksploatowane przez inne przedsiębiorstwa ciepłownicze.

Zgodnie z zapisami ustawy – Prawo energetyczne, każde z przedsiębiorstw energetycznych dostarczających ciepło do sieci eksploatowanej przez Tauron zobligowane jest do sporządzenia własnej taryfy dla ciepła, zatwierdzanej przez Prezesa URE (zob. art. 47 ust. 1 i ust. 2 tej ustawy). Każda z tych taryf jest sporządzana w innym czasie, co powoduje wprowadzanie ich do stosowania w różnych terminach. Każda z tych taryf może ulec zmianie – także w różnych terminach. Tak rozbudowany system ciepłowniczy i rozłożenie w czasie ustalania taryf przez poszczególne przedsiębiorstwa energetyczne powoduje niestety konieczność kilkukrotnych w ciągu roku zmian cen ciepła, którymi efektywnie są obciążani odbiorcy – cen ustalonych w oparciu o zasady wskazane w § 7 ust. 4, § 8 ust. 1 pkt 2 i § 8 ust. 2 rozporządzenia taryfowego.

Większość ww. źródeł ciepła zasilających sieć „aglomeracyjną” AG1, jest źródłami wytwarzającymi ciepło w kogeneracji z energią elektryczną (razem 6 źródeł – poza źródłami Dalkia Polska Energia S.A. oraz Ciepłowni Siemianowice Sp. o.o.). W źródłach takich, mocą ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr 21, poz. 104), wprowadzony został przepis art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne, który umożliwił zaplanowanie przychodów ze sprzedaży ciepła przyjmowanych do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji poprzez zastosowanie wskaźnika referencyjnego i średnich cen sprzedaży ciepła wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych nie będących jednostkami kogeneracji. Zaplanowanie przychodów ze sprzedaży ciepła przyjmowanych do kalkulacji cen w takiej taryfie dla ciepła odbywa się zatem bez analizy kosztów, wg mechanizmów zawartych w § 13 rozporządzenia taryfowego. Okres obowiązywania tak ustalonej taryfy dla ciepła został ograniczony do roku (zob. § 13 ust. 10 rozporządzenia taryfowego), z tym, że zgodnie z § 28 ust. 3 rozporządzenia taryfowego „przedsiębiorstwo energetyczne, w odniesieniu do źródeł, o których mowa w § 13 ust. 1, może wystąpić

o zmianę taryfy przed upływem okresu, o którym mowa w § 13 ust. 10, jeżeli w trakcie tego okresu ogłoszone zostaną średnie ceny sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy, (...)”.

W odniesieniu ww. źródeł Dalkia Polska Energia S.A. oraz Ciepłowni Siemianowice Sp. o.o. czynnikami determinującymi w chwili obecnej wysokość cen ciepła są przede wszystkim koszty wynagrodzeń i świadczeń, koszty zakupu paliwa oraz koszty zakupu brakujących uprawnień do emisji CO₂, które przedsiębiorstwa ciepłownicze są zobligowane zakupić. Niebagatelny wpływ na wzrost cen ciepła w takim przypadku ma bardzo duży i ciągły wzrost rynkowej ceny uprawnień do emisji CO₂ (obecnie notowania oscylują wokół ceny 60 euro/Mg – notowania z 2019 r. to rząd cen 20-25 euro/Mg) oraz znacząco zmniejszający się corocznie przydział bezpłatnych uprawnień do emisji CO₂ dla instalacji objętych Europejskim Systemem Handlu Emisjami.

Dodać należy, że czynnikiem kształtującym obecny poziom cen ciepła wytworzonego w Ciepłowni Siemianowice Sp. z o.o. ma także zastosowanie przez to przedsiębiorstwo w zmianie taryfy dla ciepła (zatwierdzonej decyzją Prezesa URE z dnia 14 września 2021 r.) § 45a rozporządzenia taryfowego, dającego przedsiębiorstwu możliwość uwzględnienia w cenach ciepła rekompensaty z tytułu niepokrytych kosztów rozliczenia emisji dwutlenku węgla za 2020 r. Należy zaznaczyć, że ww. rekompensata, zgodnie z ww. przepisem § 45a rozporządzenia taryfowego, została doliczona jednorazowo do ceny ciepła zawartej w taryfie dla ciepła Przedsiębiorstwa zatwierdzonej decyzją z dnia 8 kwietnia 2021 r., znak: OKA.4210.57.2020.PS.

Drugim zagadnieniem poruszonym w Państwa petycji jest wzrost cen energii elektrycznej. Rejon Siemianowic Śląskich jest obszarem działalności sprzedawcy Tauron Sprzedaż GZE Sp. z o.o. (tzw. Obszar Gliwicki Tauron Dystrybucja). Prezes URE nie zatwierdza taryf dla energii elektrycznej Tauron Sprzedaż GZE Sp. z o.o., a odbiorcy w gospodarstwach domowych z rejonu jego działalności korzystają z wolnorynkowych cen energii elektrycznej.

Odnosząc się do przedmiotu petycji, a więc podjęcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki „działań zmierzających do zapobieżenia kolejnych podwyżek cen ciepła i energii elektrycznej”, należy zwrócić uwagę na art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący, że organy władzy publicznej (w tym Prezes URE) działają na podstawie i w granicach prawa. Jeśli żaden przepis nie upoważnia Prezesa URE do wkraczania w daną sferę, to Prezes URE nie może w nią ingerować, gdyż kompetencji organu administracji publicznej nie można domniemywać. Przedstawione w niniejszym piśmie przepisy i fakty wskazują, że opisany przez Państwo wzrost cen ciepła i energii elektrycznej jest spowodowany czynnikami niezależnymi od przedsiębiorstw energetycznych oraz Prezesa URE. Regulator nie ma także wpływu na kreowanie tych czynników na przyszłość (w tym wolnorynkowych cen paliw i praw do emisji CO₂), a także wpływu na wolnorynkowe oferty sprzedaży energii elektrycznej. Prowadzone w Urzędzie Regulacji Energetyki postępowania administracyjne w sprawie wniosków o zatwierdzanie taryf dla ciepła (i ich zmian) uwzględniają konieczność zachowania ochrony interesów odbiorców przed **nieuzasadnionym** poziomem cen i stawek opłat, a taryfy ustalane w oparciu o planowane koszty są zatwierdzane po analizie m.in. wskaźników technicznych i finansowych, i jednoznacznym stwierdzeniu, że przedsiębiorstwa energetyczne skalkulowały taryfę dla ciepła zgodnie z treścią przepisów ustawy – Prawo energetyczne oraz przepisów rozporządzenia taryfowego.

W związku z powyższym Państwa petycja została rozpatrzona negatywnie.

Barbara Mroczek

DYREKTOR
Departamentu Komunikacji Społecznej

Barbara Mroczek

